

vine i segueix-me

Revista de la Delegació Pastoral per les Vocacions

Bisbat de Girona

Núm. 39 Març 2024

DIA DEL SEMINARI: «PARE, ENVIEU-NOS PASTORS»

Ens apropem al Dia del Seminari, que celebrem el diumenge 17 de març i que coincideix amb el cinquè diumenge de Quaresma. Enguany porta el lema: «Pare, envieu-nos pastors». Però, quina mena de pastors necessitem? Quina mena de mossens demanem a Déu que ens envii?

En el Missal hi ha uns formularis per pregar per diverses necessitats eclesials. Entre aquests, n'hi ha un per pregar per les vocacions. Allà trobem l'Oració col·lecta, que és la que tanca els ritus d'entrada de la missa, abans d'escoltar la Lectura de la Paraula de Déu. Aquesta oració demana al Pare que ens envii pastors, tal com expressa el lema del Dia del Seminari d'aquest any: «Pare, envieu-nos pastors». Però quina mena de pastors? El text de l'oració és molt clar per respondre aquestes preguntes. Resa així: «Oh Déu, que no voleu que manquin pastors al vostre poble, vesseu en la vostra Església l'esperit de pietat i de fortalesa; susciteu dignes minis-

tres de l'altar i feu-los predicadors valents i pacífics del vostre evangeli».

Queda clar! A més de demanar que siguin «dignes ministres de l'altar», demana dues qualitats o virtuts que avui son molt necessàries: «predicadors valents i pacífics del vostre evangeli». Avui hi ha molta por i desànim davant d'una societat secularitzada, globalitzada i diversificada. No sabem com apropar-nos-hi per anunciar la Bona Notícia de l'Evangeli. Però al costat de la virtut de la fortalesa, es demana una qualitat clau: «ser pacífics». Aquesta valentia ha d'anar acompanyada per allò que dona el sentit profund de la valentia cristiana: la pau. Ser pacífics enfront de molts «d'incendis i incendiaris», de molts que estan molt a prop d'allò que demanaven els apòstols a Jesús: «Senyor, voleu que diguem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però ell es va girar i els va renyar" (cf. Lluc 9, 54).

Totes les coses es poden fer de moltes maneres. Però Déu demana fer-les de la manera que Ell les fa: amb força i valentia. Dues actituds que semblen oposades, però que en Déu es troben juntes, segons aquesta altra oració col·lecta: «Oh Déu, mai no manifesteu tant la vostra omnipotència, com quan perdoneu i us compadiu» (cf. diumenge 26è del Temps durant l'Any).

*Mn. Jordi Font
Rector del Seminari de Girona*

sumari

Dia del Seminari	1
La vida al Seminari	2
Testimoni de vida a la Facultat de Teologia	3
La meua experiència	4

Mt 3, 18-24

El naixement de Jesús, el Messies, fou d'aquesta manera: Maria, la seva mare, estava unida amb Josep per acord matrimonial i, abans de viure junts, ella es trobà que havia concebut un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home just i no volia difamar-la públicament, resolgué de desfer en secret l'acord matrimonial. Ja havia pres aquesta decisió, quan se li va aparèixer en somnis un àngel del Senyor que li digué:

–Josep, fill de David, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha concebut ve de l'Esperit Sant. Tindrà un fill, i li posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.

Quan Josep es despertà, va fer el que l'àngel del Senyor li havia manat i va prendre a casa la seva esposa.

La vida al Seminari

«El Seminari és una comunitat educativa en camí, en el qual s'ofereix al qui se sent cridat pel Senyor, la possibilitat de revivre l'experiència formativa que el Senyor va dedicar als Dotze». D'aquesta manera, Sant Joan Pau II defineix el que és un seminari en el seu document *Pastores dabo vobis* sobre la formació sacerdotal.

El seminari és, en primer lloc, una comunitat, una comunitat cristiana. Això és el que en essència és el Seminari Major Interdiocesà (on els seminaristes de Girona ens formem). Una comunitat integrada pels formadors i pels seminaristes. Una comunitat que fa camí amb tota l'Església. Som una comunitat que prega i que s'estima. Una comunitat formativa! Ens preparem per a una missió. L'horitzó del seminari és aquest: formar pastors segons el cor de Jesús capaços de posar-se al servei de tot el poble sant de Déu.

Podríem pensar que només ens formem quan assistim a les classes de la facultat. Tanmateix, la formació és quelcom que va molt més enllà, ja que és integral. La vida comunitària també ens forma. Quan celebrem l'Eucaristia i preguem la Litúrgia de les Hores ens estem formant, sabent que la pregària és una dimensió vital de la vida del cristià. El servei als ancians de les residències i als sense llar del carrer també és un element cabdal de la nostra educació; ens ajuda a tenir el pensament i el cor posat en els oblidats, en els que viuen a les perifèries de la societat.

Qui forma la comunitat del Seminari? Doncs, tots aquells que s'han sentit cridats pel Senyor i malgrat la seva feblesa, hi han respost amb generositat. En el Seminari s'aprofundeix i es concreta el Sí inicial que hom va donar al Senyor. És una vida ben joiosa, un do per aquell que en el futur servirà a les comunitats cristianes.

Lluc Juscafresa, seminarista

Testimoni de vida a la Facultat de Teologia

Aquest curs, després d'estudiar dos anys de Teologia a Roma, estic acabant la carrera a Barcelona, a l'Ateneu Universitari Sant Pacià. Estic molt agraït per l'oportunitat que he tingut d'estar dos anys a Roma i veure la universalitat de l'Església. I, ara, també ho estic d'estudiar a Barcelona ja que em permet adaptar-me més a la realitat de l'Església catalana.

Enguany, faig matèries de diversos cursos degut a les convalidacions, però majoritàriament faig 4t de Teologia. Tal com està estructurada la carrera de Teologia, els primers dos anys s'estudia Filosofia i els últims tres anys s'estudia Teologia. Així que l'any que ve, si Déu vol, ja acabaré els estudis teològics.

Per una banda, a Filosofia, s'estudien de manera general totes les branques per tal de tenir una bona base per després abordar els estudis teològics. Per exemple, s'estudia Antropologia, Ètica, Metafísica, etc.

Per altra banda, a Teologia, s'estudia bàsicament Dogmàtica (explicació del Credo de l'Església: Trinitat, Cristologia, etc.), Bíblica (cada uns dels llibres de la Bíblia), Moral (en les seves diverses branques: Moral social, Moral de la vida, Moral sexual, etc.), Dret Canònic i Història de l'Església (antiga, medieval, moderna i contemporània).

Aquí, a Barcelona, els estudiants de Teologia som majoritàriament seminaristes, però també hi ha religiosos carmelites o d'altres ordes, i diversos laics i laiques de diferents edats –alguns de joves, altres de mitjana edat i altres de jubilats–, que volen aprofundir en la fe cristiana. De fet, molts laics no fan totes les matèries, sinó que fan cada any les que els interessa més. Així que animo tothom que tingui inquietuds a matricular-se a l'Ateneu!

Quim Llopart, seminarista

PREGÀRIA VOCACIONAL

Per preparar-nos pel Dia del Seminari, el proper **divendres 8 de març** tindrem una pregària vocacional a la **Parròquia de Sant Nicolau de Malgrat de Mar**. Començarem a les 19 h amb un Via Crucis, i seguirem a les 19.30 h amb una pregària per les vocacions a l'estil de Taizé, oberta a totes les edats. A l'acabar, amb els més joves que hagin vingut, tindrem un diàleg amb els seminaristes del bisbat i soparem junts.

Si ets jove, i tens ganes d'aprofundir en la teva vocació, t'hi esperem!

Delegació de Pastoral Vocacional

Maria, vetlleu pels sacerdots

Mare de Jesucrist,
que vaau estar amb Ell
al començament
de la seva vida
i de la seva missió,
que el vaau buscar
com a Mestre
entre la multitud,
que el vaau acompanyar
a la creu,
exhaust pel sacrifici
únic i etern,
i vaau acollir com
un fill vostre a Joan,
acolliu des del principi
als cridats al sacerdoti,
protegiu-los en
la seva formació
i acompanyeu
els vostres fills
en la seva vida
i en el seu ministeri,
oh Mare dels
sacerdots. Amén.

Joan Pau II
Pastores Dabo Vobis

La meua experiència: Per què tornaria a ser capellà?

Parteixo que la vocació a capellà és una crida de Déu. Si Déu em tornés a cridar, diria que sí. Sense donar-hi més voltes.

I per què, sí? Doncs, perquè amb els quaranta-vuit anys que porto de capellà, la meua vida ha estat plena. He rebut molt. I, tot i les meues mancances, he procurat donar el que estava al meu abast; amb encerts i errors.

Fent un xic de recorregut per la meua vida, he de dir que l'ambient religiós que es vivia a casa, deuria ajudar a plantejar-me la vocació.

Els anys al Seminari van ser una bona experiència de discerniment i de maduració. Un fet d'aquesta etapa va ser quan companys meus ho deixaren; això em va portar a preguntar-me: «I jo, per què segueixo?». Era un anar donant resposta a la crida que al seu moment vaig rebre.

L'etapa de vicari a quatre parròquies, la vaig considerar molt fructífera, perquè van ser quatre realitats diferents; crec que va suposar un creixement molt important en la meua maduració com a capellà. Vaig poder veure i participar en diferents realitats de la vida de les parròquies; aprenent dels altres capellans/rectors; de la gent implicada a les parròquies; de la gent senzilla... Un bon aprenentatge que m'ajudà a eixamplar horitzons i anar madurant.

Després, ha vingut la vida a les parròquies on he exercit i exerceixo de rector; els grups, les persones... una gran riquesa humana i espiritual. Ha estat un anar confirmant que ser capellà és un regal, i que l'he d'agradir cada dia.

I no puc oblidar els moviments als quals he format part en algun moment de la meua etapa com a seminarista o capellà: Servei de Colònies, Muec, Mijac, Escoltisme, Grups parroquials d'adults, Vida Creixent...

Doncs, sí, tornaria a ser capellà, si Déu em cridés.

*Mn. Enric Plantés i Badosa,
rector de Cassà de la Selva, Llagostera i Santa Pellaia*

Contactar-nos:

Pàgina web:

www.seminaridegirona.com

Correu electrònic:

seminaridegirona@gmail.com

Instagram:

[@seminaridegirona](https://www.instagram.com/seminaridegirona)